

กรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
 ถนนวิภาวดีรังสิต กรุงเทพฯ 10140
 โทร. ๐๒ ๒๕๐ ๙๐๐๐
 โทรสาร ๐๒ ๒๕๐ ๙๐๕๕
 ๒๕๖๘
 ๑๔/๖๗

ที่ นร ๐๕๐๓/๕๕๒๖๑

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
 ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติที่คณะรัฐมนตรีขอรับมาพิจารณาก่อนรับหลักการ (ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการ
 ขอทาน พ.ศ. . . .)

เรียน เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

อ้างถึง หนังสือสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
 ด่วนที่สุด ที่ สว(สนช) ๐๐๐๓/๗๑๐๙ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้

ตามที่สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
 แจ้งว่า ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๗๑/๒๕๕๘ วันพฤหัสบดีที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘
 ที่ประชุมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. . . . ซึ่งนายมณฑิเตอร์ บุญตัน กับคณะ
 เป็นผู้เสนอ แล้วมีมติอนุมัติให้คณะรัฐมนตรีรับร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไปพิจารณาก่อนรับหลักการ
 ตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๑๑๗ วรรคหนึ่ง โดยให้รอการ
 พิจารณาไว้ภายในกำหนดเวลา ๒๐ วัน นั้น

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๘ ลงมติให้ส่งคืน
 ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. . . . (นายมณฑิเตอร์ บุญตัน กับคณะเป็นผู้เสนอ)
 ที่คณะรัฐมนตรีขอรับมาพิจารณาก่อนรับหลักการไปยังสภานิติบัญญัติแห่งชาติภายในกำหนดเวลา
 พร้อมให้แจ้งข้อสังเกตของคณะรัฐมนตรีไปด้วยว่าร่างพระราชบัญญัติที่สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติเสนอ
 ดังกล่าว มีหลักการส่วนใหญ่เช่นเดียวกับร่างพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. . . . (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)
 ที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาต่อไปแล้ว จึงเห็นควรนำร่างพระราชบัญญัติ
 ที่สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติเสนอพิจารณาไปพร้อมกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะรัฐมนตรีเสนอต่อไป

จึงเรียนมา เพื่อขอได้โปรดพิจารณาดำเนินการต่อไปด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายอำพน กิตติอำพน)
 เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ที่เลขาธิการคณะรัฐมนตรี
 วันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๘
 นายอำพน กิตติอำพน
 เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กลุ่มงานบรรณารักษะ
 วันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๘
 นายอำพน กิตติอำพน
 เลขที่ ๕๕ ๕๕ น

สำนักนิติธรรม
 โทร. ๐ ๒ ๒๕๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๐๔
 โทรสาร ๐ ๒ ๒๕๐ ๙๐๕๕

สำนักงานเลขาธิการสภา
ผู้แทนราษฎร
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขรับ 2194
วันที่ 18 มี.ค. ๒๕๕๘
เวลา ๑๕.๕๕ น.

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ถนนอุทองใน ดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๓ มีนาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการขทาน พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการขทาน พ.ศ. พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล
และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ข้าพเจ้า นายมณฑิร บุญตัน และคณะสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติผู้มีรายชื่อ
แนบท้ายนี้ ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติควบคุมการขทาน พ.ศ. พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล
และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติมาเพื่อโปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
พิจารณาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ มาตรา ๑๔ ดังมี
รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วยตามแนบท้ายนี้

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายมณฑิร บุญตัน)

สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ หมายเลขสมาชิก ๑๐๗ ✓

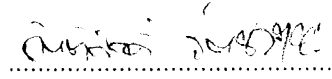
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
วันที่ ๒๐ มี.ค. ๒๕๕๘
เวลา ๑๕.๒๑ น. พ.ร.บ.
ผู้รับทราบ

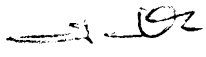
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
วันที่ ๒๐ มี.ค. ๒๕๕๘
เวลา ๑๐.๕๗ น. ๑๕.๓๗

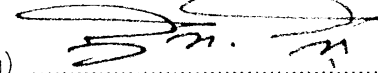
สำนักงานพระราชบัญญัติ
วันที่ ๑๒ มี.ค. ๒๕๕๘
วันที่ ๑๓ มี.ค. ๒๕๕๘
เวลา ๑๕.๓๑
สำนักงานประชุม

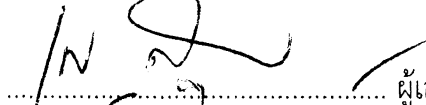
สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติผู้ร่วมเสนอ
ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ.

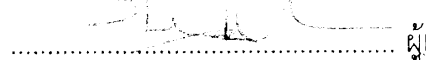
(ลงชื่อ) ผู้เสนอ
(.....
หมายเลขสมาชิก ✓

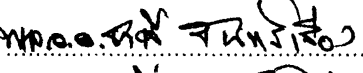
(ลงชื่อ) ผู้เสนอ
(.....
หมายเลขสมาชิก ✓

(ลงชื่อ) ผู้เสนอ
(.....
หมายเลขสมาชิก ✓

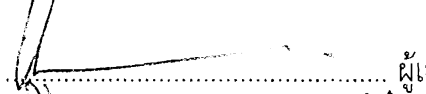
(ลงชื่อ) ผู้เสนอ
(.....
หมายเลขสมาชิก ✓

(ลงชื่อ) ผู้เสนอ
(.....
หมายเลขสมาชิก ✓

(ลงชื่อ) ผู้เสนอ
(.....
หมายเลขสมาชิก ✓

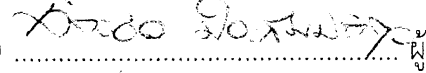
(ลงชื่อ) ผู้เสนอ
(.....
หมายเลขสมาชิก ✓

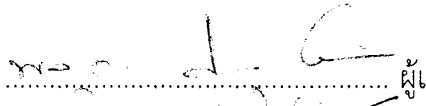
(ลงชื่อ) ผู้เสนอ
(.....
หมายเลขสมาชิก ✓

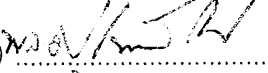
(ลงชื่อ) ผู้เสนอ
(.....
หมายเลขสมาชิก ✓

(ลงชื่อ) ผู้เสนอ
(.....
หมายเลขสมาชิก ✓

(ลงชื่อ) ผู้เสนอ
(.....
หมายเลขสมาชิก ✓

(ลงชื่อ) ผู้เสนอ
(.....
หมายเลขสมาชิก ✓

(ลงชื่อ) ผู้เสนอ
(.....
หมายเลขสมาชิก ✓

(ลงชื่อ) ผู้เสนอ
(.....
หมายเลขสมาชิก ✓

สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติผู้ร่วมเสนอ

ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ.

(ลงชื่อ) พระยา... ผู้เสนอ
(ยุทธนา สีทองงาม)
หมายเลขสมาชิก 113 ✓

(ลงชื่อ) ... ผู้เสนอ
(ประเสริฐ ขจร...)
หมายเลขสมาชิก 081 ✓

(ลงชื่อ) ... ผู้เสนอ
(...)
หมายเลขสมาชิก 147 ✓

(ลงชื่อ) ... ผู้เสนอ
(...)
หมายเลขสมาชิก 098 ✓

(ลงชื่อ) ... ผู้เสนอ
(...)
หมายเลขสมาชิก 194 ✓

(ลงชื่อ) ... ผู้เสนอ
(...)
หมายเลขสมาชิก 178 ✓

(ลงชื่อ) ... ผู้เสนอ
(...)
หมายเลขสมาชิก 004 ✓

(ลงชื่อ) ... ผู้เสนอ
(...)
หมายเลขสมาชิก 093 ✓

(ลงชื่อ) ... ผู้เสนอ
(...)
หมายเลขสมาชิก 134 ✓

(ลงชื่อ) ... ผู้เสนอ
(...)
หมายเลขสมาชิก 175 ✓

(ลงชื่อ) ... ผู้เสนอ
(...)
หมายเลขสมาชิก 209 ✓

(ลงชื่อ) ... ผู้เสนอ
(...)
หมายเลขสมาชิก 199 ✓

(ลงชื่อ) ... ผู้เสนอ
(...)
หมายเลขสมาชิก 112 ✓

(ลงชื่อ) ... ผู้เสนอ
(...)
หมายเลขสมาชิก 085 ✓

สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติผู้ร่วมเสนอ
ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ.

(ลงชื่อ) นางสาว นภาพุณี นิลสิงห์ ผู้เสนอ
(.....)
หมายเลขสมาชิก 91

(ลงชื่อ) ผู้เสนอ
(.....)
หมายเลขสมาชิก 121

(ลงชื่อ) ผู้เสนอ
(.....)
หมายเลขสมาชิก

(ลงชื่อ) ผู้เสนอ
(.....)
หมายเลขสมาชิก

(ลงชื่อ) ผู้เสนอ
(.....)
หมายเลขสมาชิก

(ลงชื่อ) ผู้เสนอ
(.....)
หมายเลขสมาชิก

(ลงชื่อ) ผู้เสนอ
(.....)
หมายเลขสมาชิก

(ลงชื่อ) ผู้เสนอ
(.....)
หมายเลขสมาชิก

(ลงชื่อ) ผู้เสนอ
(.....)
หมายเลขสมาชิก

(ลงชื่อ) ผู้เสนอ
(.....)
หมายเลขสมาชิก

(ลงชื่อ) ผู้เสนอ
(.....)
หมายเลขสมาชิก

(ลงชื่อ) ผู้เสนอ
(.....)
หมายเลขสมาชิก

(ลงชื่อ) ผู้เสนอ
(.....)
หมายเลขสมาชิก

(ลงชื่อ) ผู้เสนอ
(.....)
หมายเลขสมาชิก

[Handwritten notes and signatures at the bottom right of the page]

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน
พ.ศ.

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการขอทาน

เหตุผล

เนื่องด้วยปัจจุบันการขอทานมีลักษณะของการแสวงหาประโยชน์โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย จากผู้ซึ่งอาศัยความอ่อนด้อยทางร่างกาย สติปัญญา ความสามารถ หรือสภาพจิตใจของบุคคลอื่น อันส่งผลให้เกิดความเสียหายและความสงบเรียบร้อยของประเทศ ประกอบกับพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พุทธศักราช ๒๔๘๔ ได้ใช้บังคับมานานแล้ว บทบัญญัติต่าง ๆ ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน สมควรที่จะได้มีการกำหนดให้มีการจัดระเบียบเกี่ยวกับการสงเคราะห์และการควบคุมการขอทานให้ชัดเจนและเหมาะสมยิ่งขึ้น รวมทั้งกำหนดให้บุคคลซึ่งกระทำการใด ๆ ให้ผู้อื่นกระทำการขอทานตามสถานที่ต่าง ๆ ได้รับโทษทางอาญา เพื่อเป็นการคุ้มครองสวัสดิภาพของบุคคลดังกล่าวมิให้ตกเป็นเครื่องมือในการแสวงหาประโยชน์ของผู้อื่น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ควบคุมการขอลาน
พ.ศ.

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการขอลาน

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติควบคุมการขอลาน พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติควบคุมการขอลาน พุทธศักราช ๒๔๘๔

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับกับการปฏิบัติอันเป็นกิจวัตรตามศาสนา
นิกายของศาสนา หรือลัทธินิยมในทางศาสนา

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า

(๑) นายกองจัดการบริหารส่วนตำบล สำหรับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล

(๒) นายกเทศมนตรี สำหรับในเขตเทศบาล

(๓) นายกเมืองพัทยา สำหรับในเขตเมืองพัทยา

(ไปรตรนถีก)

(๔) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร สำหรับในเขตกรุงเทพมหานคร

(๕) ผู้บริหารท้องถิ่นหรือหัวหน้าของคณะผู้บริหารท้องถิ่น สำหรับในเขต

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้งที่มีใช้องค์การบริหารส่วนจังหวัด

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และให้หมายความรวมถึงผู้ซึ่งอธิบดีแต่งตั้งให้มีหน้าที่ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ

มาตรา ๖ ให้กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการมีอำนาจหน้าที่และรับผิดชอบในการสงเคราะห์และการควบคุมการขอทานตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗ ห้ามมิให้บุคคลใดทำการขอทาน

การกระทำอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นการขอทาน

(๑) การขอทรัพย์สินของผู้อื่นด้วยวาจา ข้อความ หรือแสดงกิริยาอาการใด ๆ หรือด้วยวิธีการใด ทั้งนี้ โดยมีได้มีการตอบแทนด้วยการทำงานอย่างใด หรือด้วยทรัพย์สินใด แต่ไม่รวมถึงการขอกันฐานญาติมิตร หรือการเรียกรไ้ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการเรียกรไ้

(๒) การกระทำใดเพื่อให้ผู้อื่นเกิดความสงสารและมอบทรัพย์สินให้ โดยมีได้มีการตอบแทนด้วยการทำงานอย่างใดหรือด้วยทรัพย์สินใด

มาตรา ๘ การเล่นดนตรีหรือการแสดงความสามารถอื่นใดในที่สาธารณะ โดยขอรับทรัพย์สินตามแต่ผู้ชมหรือผู้ฟังจะสมัครใจให้ มิให้ถือว่าเป็นการขอทานตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๙

มาตรา ๙ ผู้ใดประสงค์จะเล่นดนตรีหรือแสดงความสามารถอื่นใดในที่สาธารณะตามมาตรา ๘ ให้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นในเขตพื้นที่นั้น เพื่อให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกไปรับแจ้งไว้เป็นหลักฐาน ทั้งนี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจกำหนดหลักเกณฑ์หรือวางระเบียบเกี่ยวกับสถานที่วันเวลา การใช้อุปกรณ์ และการเล่นหรือการแสดงความสามารถเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพ ลักษณะหรือประเพณีท้องถิ่นได้

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับกับการเล่นดนตรีหรือการแสดงความสามารถอื่นใดในงานรื่นเริงสาธารณะ หรือในงานนันทนาการ หรือในงานอื่นใดที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศให้กระทำได้โดยไม่ต้องแจ้ง แต่ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์หรือระเบียบที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

มาตรา ๑๐ ในกรณีที่ทำกรขอทานเป็นเด็ก ผู้สูงอายุ คนพิการหรือทุพพลภาพ ผู้เจ็บป่วยซึ่งไม่สามารถประกอบอาชีพได้ คนไม่มีญาติมิตรอุปการะเลี้ยงดูและไม่มีทางเลี้ยงชีพอย่างอื่น หรือผู้ซึ่งอยู่ในสภาวะยากลำบาก ให้ถือเป็นคนไร้ที่พึ่งและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองคนไร้ที่พึ่ง

มาตรา ๑๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๗ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๒ ผู้ใดใช้ บังคับ ชูเชิญ จ้าง วาน ยุยงส่งเสริม หรือกระทำด้วยวิธีการอื่นใดให้ผู้อื่นขอทาน หรือนำบุคคลอื่นมาเป็นประโยชน์ในการขอทานของตน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี และปรับไม่เกินสามหมื่นบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง เป็นการกระทำความดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี และปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

- (๑) กระทำต่อบุคคลอายุต่ำกว่าสิบแปดปี
- (๒) กระทำต่อผู้สูงอายุ ผู้เจ็บป่วย คนพิการหรือทุพพลภาพ หรือหญิงมีครรภ์
- (๓) ร่วมกันกระทำหรือกระทำกับบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป
- (๔) กระทำโดยนำผู้อื่นจากภายนอกราชอาณาจักรให้มาขอทานในราชอาณาจักร
- (๕) กระทำโดยผู้ปกครองดูแลของผู้ที่ทำการขอทาน
- (๖) กระทำโดยพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้
- (๗) กระทำโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่ดูแลหรือให้คำปรึกษาบุคคล

ตาม (๑) หรือ (๒)

(๘) กระทำโดยใช้กำลังบังคับต่อผู้ที่ทำการขอทานหรือกระทำต่อบุคคลในครอบครัวของผู้ที่ทำการขอทาน

ความในวรรคหนึ่งและวรรคสอง (๑) (๒) (๓) และ (๕) ไม่ใช่บังคับกับการกระทำระหว่างบุพการีและผู้สืบสันดานโดยมิได้มีลักษณะเป็นการบังคับหรือชูเชิญ

มาตรา ๑๓ ผู้ใดเล่นดนตรีหรือแสดงความสามารถอื่นใดในที่สาธารณะตามมาตรา ๘ โดยไม่แจ้งตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๑๔ ผู้ซึ่งได้แจ้งต่อพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง หรือผู้ซึ่งได้รับการยกเว้นตามมาตรา ๙ วรรคสอง ไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์หรือระเบียบที่ออกตามมาตรา ๙ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๑๕ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียว หรือเป็นความผิดที่มีโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่ง อธิบดีมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้ และเมื่อผู้กระทำความผิดได้ชำระค่าปรับตามจำนวน ที่เปรียบเทียบภายในระยะเวลาที่กำหนดแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญา

มาตรา ๑๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

บันทึกวิเคราะห์สรุป

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ.

สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติกับคณะได้เสนอร่างพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ โดยมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

เนื่องด้วยปัจจุบันการขอทานมีลักษณะของการแสวงหาประโยชน์โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย จากผู้ซึ่งอาศัยความอ่อนด้อยทางร่างกาย สติปัญญา ความสามารถ หรือสภาพจิตใจของบุคคลอื่น อันส่งผลให้เกิดความเสียหายและความสงบเรียบร้อยของประเทศ ประกอบกับพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พุทธศักราช ๒๔๘๔ ได้ใช้บังคับมานานแล้ว บทบัญญัติต่าง ๆ ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน สมควรที่จะได้มีการกำหนดให้มีการจัดระเบียบเกี่ยวกับการสงเคราะห์และการควบคุมการขอทานให้ชัดเจนและเหมาะสมยิ่งขึ้น รวมทั้งกำหนดให้บุคคลซึ่งกระทำการใด ๆ ให้ผู้อื่นกระทำการขอทานตามสถานที่ต่าง ๆ ได้รับโทษทางอาญา เพื่อเป็นการคุ้มครองสวัสดิภาพของบุคคลดังกล่าวมิให้ตกเป็นเครื่องมือในการแสวงหาประโยชน์ของผู้อื่น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๑. กำหนดให้การปฏิบัติอันเป็นกิจวัตรตามศาสนา นิกายของศาสนา หรือลัทธินิยมในทางศาสนาไม่อยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๔)

๒. กำหนดให้กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการมีอำนาจหน้าที่และรับผิดชอบในการสงเคราะห์และการควบคุมการขอทานตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๖)

๓. กำหนดห้ามมิให้บุคคลใดทำการขอทาน และกำหนดให้การกระทำความดังต่อไปนี้ให้ถือว่าเป็นการขอทาน (ร่างมาตรา ๗)

(๓.๑) การขอทรัพย์สินของผู้อื่นด้วยวาจา ข้อความ หรือแสดงกิริยาอาการใด ๆ หรือด้วยวิธีการใด ทั้งนี้ โดยมีได้มีการตอบแทนด้วยการทำงานอย่างใด หรือด้วยทรัพย์สินใด แต่ไม่รวมถึงการขอถิ่นฐานญาติมิตร หรือการเรียกรับตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการเรียกรับ

(๓.๒) การกระทำความใดเพื่อให้อื่นเกิดความสงสารและมอบทรัพย์สินให้ โดยมีได้มีการตอบแทนด้วยการทำงานอย่างใดหรือด้วยทรัพย์สินใด

๔. กำหนดให้การเล่นดนตรีหรือการแสดงความสามารถอื่นใดในที่สาธารณะ โดยขอรับทรัพย์สินตามแต่ผู้ชมหรือผู้ฟังจะสมัครใจให้ มิให้ถือว่าเป็นการขอทาน แต่ต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด ทั้งนี้ ได้กำหนดยกเว้นไว้สำหรับการเล่นดนตรีหรือการแสดงความสามารถอื่นใดในงานรื่นเริงสาธารณะ งานนักขัตฤกษ์ หรืองานอื่นใดที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศ กรณีดังกล่าวไม่ต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น แต่ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด (ร่างมาตรา ๘ และร่างมาตรา ๙)

๕. กำหนดให้ผู้ที่ทำการขอทานที่เป็นเด็ก ผู้สูงอายุ คนวิกลจริต คนพิการหรือทุพพลภาพ ผู้เจ็บป่วยซึ่งไม่สามารถประกอบอาชีพได้ คนไม่มีญาติมิตรอุปการะเลี้ยงดูและไม่มีทางเลี้ยงชีพอย่างอื่น หรือผู้ซึ่งอยู่ในสภาวะยากลำบาก ให้ถือเป็นคนไร้ที่พึ่งและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองคนไร้ที่พึ่ง (ร่างมาตรา ๑๐)

๖. กำหนดบทกำหนดโทษสำหรับผู้ทำการขอทาน และผู้ใช้ บังคับ ชูเชิญ จ้าง วาน หรือยุยงส่งเสริม หรือกระทำได้ด้วยวิธีการอื่นใดให้ผู้อื่นขอทาน หรือนำบุคคลอื่นมาเป็นประโยชน์ในการขอทานของตน (ร่างมาตรา ๑๑ และร่างมาตรา ๑๒)

๗. กำหนดบทกำหนดโทษสำหรับผู้เล่นดนตรีหรือแสดงความสามารถอื่นใดในที่สาธารณะโดยไม่แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ผู้ที่เล่นดนตรีหรือแสดงความสามารถในที่สาธารณะซึ่งได้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แล้ว หรือได้รับการยกเว้นไม่ต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ แต่ไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์หรือระเบียบที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด และผู้ซึ่งไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด (ร่างมาตรา ๑๓ และร่างมาตรา ๑๔)

๘. กำหนดให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบในความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียว และความผิดที่มีโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท (ร่างมาตรา ๑๕)
